

תלמודו בידו

דף יב עמוד א

- א** [אלו דברים מותר להוציא לרשות הרבים ביום טוב ?
- ב** [לבית הלל, מדוע מותר להוציא ביום טוב לרשות הרבים ?
- ג** [שחט עולת נדבה ביום טוב, האם לוקה ומדוע ?
- ד** [מדוע לא גזרו על טלטול אוכל וכלים שמא יוציאם לרשות הרבים ?
- ה** [בישל ביום טוב גיד הנשה בַּחֲלָב ואכלו, משום מה לוקה ?

- א** [בית שמאי: מוציא רק דברים שיש בהם צורך אכילה, אבל לא קטן, לולב או ספר תורה. בית הלל: מותר מן התורה להוציא אף דברים שאין בהם צורך אכילה, ואפילו אבנים. וחכמים גזרו שלא לטלטל במקום שיש בזה טרחה שלא צורך, כגון אבנים.
- ב** [רבה: אין איסור הוצאה ביום טוב אלא בשבת, שנאמר "ולא תוציאו משא ביום השבת". וקשה, אם כן מדוע אסור לטלטל מוקצה ביום טוב, הרי טעם איסור מוקצה אינו אלא כדי שלא יבוא לידי הוצאה האסורה מן התורה. ר' יצחק: מתוך שהותרה הוצאה לצורך אוכל נפש, הותרה אף שלא לצורך אוכל נפש.
- ג** [בית שמאי: לוקה, שאין עולה נאכלת, ונמצא ששחט שלא לצורך אוכל נפש. בית הלל: לרבה, לוקה. לר' יצחק, אינו לוקה. שמתוך שהותרה שחיטה לצורך הותרה אף שלא לצורך.
- ד** [משום שזו גזירה שאין רוב הציבור יכולים לעמוד בה.
- ה** [1. אוכל גיד הנשה. 2. מבשל בשר בחלב. 3. אוכל בשר בחלב. לבית שמאי: לוקה אף משום מבשל ביום טוב [שכיון שאסור באכילה אינו אוכל נפש]. וכן משום הבערה [שסוברים שלוקים על כל מלאכה ומלאכה ביום טוב]. לבית הלל: אינו לוקה משום מבשל והבערה, שאומרים "מתוך".